

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

โดย สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

ก่อนเปิดการประชุม นายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ จำนวน ๘ คน เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

(ไม่มี)

(๒) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันพฤหัสบดีที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕)

ผลการพิจารณา

นายศุภชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ได้แถลงรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและผลการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

และวุฒิสภา ต่อที่ประชุม โดยสรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการการวิสามัญได้
ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมด ๖๕ มาตรา และมีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการวิสามัญแก้ไขเพิ่มเติม ๖ มาตรา มีกรรมการสงวนความเห็น ๑ มาตรา และมีสมาชิก
สงวนคำแปรญัตติ ๒ มาตรา ทั้งนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวไว้บางประการเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณา

จากนั้น ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ โดยเริ่มต้นด้วย
ชื่อร่างคำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา โดยได้มีการลงมติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราต่าง ๆ
จำนวน ๖ มาตรา คือ มาตรา ๓ มาตรา ๗ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๖๓
แล้วลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ๑๕๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี
งดออกเสียง ๓ เสียง ไม่ลงคะแนน ๑ เสียง และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(๓) กระตุ่ถาม

(ไม่มี)

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำนวน ๑ เรื่อง

- รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ผลกระทบจากการถมทะเลตามโครงการ
พัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด คณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ผู้แทนคณะกรรมการการคมนาคมในฐานะประธานคณะอนุกรรมการด้าน
การคมนาคมทางน้ำและการพาณิชย์ (พลเรือเอก พลลภ ทมิศานนท์) และอนุกรรมการ
(ว่าที่ร้อยตรี เลิศณรงค์ สุวรรณ) ได้ร่วมกันเสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า โครงการ
พัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ เป็นหนึ่งในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) เพื่อรองรับการลงทุน
ของรัฐ มีเป้าหมายในการพัฒนาท่าเทียบเรือสำหรับรองรับการขนถ่ายก๊าซธรรมชาติและสินค้าเหลว
ในกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
โครงการดังกล่าวและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและนำความเชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม
และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน ซึ่งรูปแบบในการก่อสร้างโครงการกำหนดให้ต้องมีกรม
ทะเลเพื่อขยายพื้นที่ท่าเรือประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ โดยสิ่งก่อสร้างถาวรของเขตท่าเมื่อแล้วเสร็จจะยื่นจาก
ชายฝั่งเป็นระยะทาง ๔,๗๖๗ เมตร การดำเนินโครงการดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการศึกษาการเปลี่ยนแปลง
เขตทางทะเลและผลกระทบต่อการกัดเซาะชายฝั่งทะเลโดยเทียบเคียงจากโครงการถมทะเลขยาย
ท่าเรือในต่างประเทศ ซึ่งโครงการถมทะเลเพื่อสร้างท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ นี้ อาจจะ
ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและการเปลี่ยนแปลงทิศทางกระแสน้ำที่ก่อให้เกิดปัญหา
การกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้เกิดทะเลอาณาเขตของไทยมีพื้นที่เพิ่มขึ้นโดยรวมทั้งหมด ๒๘

ตารางกิโลเมตร และอาจจะกระทบสิทธิเสรีภาพของเรือต่างชาติหรือรัฐอื่นที่จะใช้พื้นที่บริเวณดังกล่าว รวมถึงอาจจะเกิดปัญหาการรุกล้ำอาณาเขตทางทะเลเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การก่อสร้างท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ อาจจะส่งผลกระทบต่อภารกิจกักตุนเชื้อไวรัสของโครงการบริเวณหาดแสงจันทร์ที่กรมเจ้าท่าสร้างเป็นเขื่อนกันคลื่นนอกฝั่งจนทำให้สูญเสียสภาพชายหาดยาวต่อเนื่องที่สวยงาม ดังนั้น คณะกรรมการจึงได้มีข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. การแก้ไขและป้องกันปัญหาผลกระทบต่ออาณาเขตทางทะเล เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินเรือในกรณีการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากการถมทะเลเพื่อก่อสร้างท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ กรมเจ้าท่าและกรมอุทกศาสตร์ควรดำเนินการเร่งออกประกาศในส่วนที่รับผิดชอบให้ทันสมัยและเป็นไปตามข้อกำหนดของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งให้กรมเจ้าท่าในฐานะผู้ออกหนังสืออนุญาตสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ แจ้งการอนุญาตถมทะเลให้กรมอุทกศาสตร์ทราบเพื่อเปลี่ยนแปลงแผนที่เดินเรือให้ทันสมัย และออกประกาศชาวเรือให้ทราบถึงการแก้ไขแผนที่ดังกล่าว ตลอดจนคำเตือนตามมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินเรือ รวมทั้งในการออกใบอนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ สำหรับโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องมีการถมทะเล กรมเจ้าท่าควรต้องกำหนดให้เจ้าของโครงการหรือผู้ขออนุญาตต้องแสดงผลการศึกษาผลกระทบต่ออาณาเขตทางทะเลหรือเส้นขอบเขตของเขตทางทะเลเขตต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการถมทะเลดังกล่าว ประกอบการขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ซึ่งกำกับดูแลโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ใน ๓ จังหวัดของพื้นที่ภาคตะวันออก ควรตระหนักถึงความสำคัญของผลกระทบจากการถมทะเลในบางพื้นที่ที่จะมีต่ออาณาเขตทางทะเลของประเทศ รวมทั้งจะต้องกำกับดูแลการศึกษาและประเมินผลกระทบต่าง ๆ ของหน่วยงานเจ้าของโครงการอย่างจริงจังและชัดเจนในทุกขั้นตอนของการขออนุญาตด้วย

๒. การแก้ไขและป้องกันปัญหาผลกระทบต่อภารกิจกักตุนเชื้อไวรัสของท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ประเทศไทย โดยสำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดควรแก้ปัญหาสภาพหาดแสงจันทร์ที่มีลักษณะผิดธรรมชาติให้คืนสภาพใกล้เคียงลักษณะเดิมที่เป็นชายหาดยาวต่อเนื่องไปตามธรรมชาติ ด้วยการดูทรายที่สะสมอกทับถมด้านฝั่งตะวันตกของท่าเรือในแต่ละปีไปเพิ่มเติมปรับสมดุลชายหาดฝั่งตะวันออก โดยอาจใช้วิธีพ่นทรายเติมในน้ำทะเลก่อนถึงชายหาดเพื่อให้กระแสนคลื่นพัดเม็ดทรายไปเกลี่ยเติมปรับสมดุลชายหาดในลักษณะคล้ายธรรมชาติตลอดแนวชายหาด โดยจะต้องมีการคำนวณปริมาณของทรายที่จะเคลื่อนย้ายให้สอดคล้องและสมดุลใกล้เคียงปริมาณการสะสมตามธรรมชาติมากที่สุด นอกจากนี้ โดยที่ประเทศไทยยังขาดหน่วยงานและเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีขีดความสามารถสร้างแบบจำลองทางกายภาพ (Physical model) เพื่อใช้งานด้านอุทกวิทยา ด้านสมุทรศาสตร์ และวิศวกรรมชายฝั่ง (Coastal engineering) และประเมินผลกระทบต่อสิ่งต่าง ๆ จากการเคลื่อนตัวของน้ำและตะกอนชายฝั่งที่เกิดขึ้นจริงในแบบจำลองจำลอง ควบคู่ไปกับวิธีการคำนวณทางคณิตศาสตร์และสร้างแบบจำลองเสมือนจริงในจอภาพด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งเครื่องมือและอุปกรณ์ดังกล่าวมีการออกแบบมาโดยเฉพาะและมีราคาสูง ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ควรเป็นหน่วยงานหลักที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้เกิดขีดความสามารถนี้ขึ้นในประเทศไทย อีกทั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรออกระเบียบให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะต้องพิจารณาติดตามการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ที่มีการถมทะเลโดยกำหนดให้ต้องมีการสร้างแบบจำลองทางกายภาพ (Physical model) เพิ่มเติม ร่วมกับการจัดทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์และสร้างแบบจำลองเสมือนจริงในจอภาพด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้การประเมินผลกระทบต่าง ๆ มีความแม่นยำชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งในการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ควรต้องมีผู้แทนจากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบกิจการทางทะเลให้ครบถ้วนทุกสาขา นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ซึ่งกำกับดูแลโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ใน ๓ จังหวัดของพื้นที่ภาคตะวันออก ควรเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบกำกับดูแลการปฏิบัติและการดำเนินการต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะข้างต้น เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาผลกระทบของการถมทะเลตามโครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดที่มีต่อการกัดเซาะชายฝั่งบริเวณโดยรอบท่าเรือมาบตาพุดให้บังเกิดผลสำเร็จตามข้อเสนอแนะต่อไป

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า การถมทะเลขนาดใหญ่เป็นเรื่องใหม่ ประกอบกับเมื่อเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ส่งผลให้มีการถมทะเลมากขึ้นด้วย ซึ่งโครงการถมทะเลเพื่อสร้างท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ ถูกประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรมควบคุมมลพิษกำหนด โดยเฉพาะการดำเนินการเรื่อง ERIA ต้องมีความชัดเจนว่าหน่วยงานใดจะต้องดำเนินการเรื่องใดบ้าง รวมทั้งจะต้องพิจารณาปัญหาเรื่องเขตแดนทางทะเลซึ่งเป็นประเด็นสำคัญด้วย สำหรับการสร้างแบบจำลองทางกายภาพ (Physical model) นั้น เป็นเรื่องที่ดีและถูกต้องตามหลักวิชาการ แต่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก จึงต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าจะสามารถดำเนินการได้จริงหรือไม่ ประการใด นอกจากนี้ ขอทราบวิธีการสำรวจบ้านลอยน้ำและวิธีการแก้ไขปัญหาการสร้างบ้านลอยน้ำดังกล่าว

ผู้แทนคณะกรรมการการคมนาคมในฐานะประธานคณะกรรมการด้านการคมนาคมทางน้ำและการพาณิชย์ (พลเรือเอก พัลลภ ตรีศานนท์) และอาจารย์คณะพาณิชย์นานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (รองศาสตราจารย์เชิดวงศ์ แสงศุภวานิช) ได้ชี้แจงประเด็นข้อสังเกตของสมาชิกวุฒิสภา สรุปได้ว่า การถมทะเลเกี่ยวข้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (UNCLOS 1982) ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวระบุชัดเจนว่า สิ่งก่อสร้างที่ยื่นออกไปในทะเลถือเป็นเส้นฐานด้วย ดังนั้น คณะกรรมการจึงเสนอให้มีการระบุไว้ในหนังสืออนุญาตสิ่งล่วงล้ำลำน้ำด้วยว่า สิ่งก่อสร้างที่จะยื่นออกมาในทะเลดังกล่าวกระทบอาณาเขตทางทะเลหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้เกิดความชัดเจน นอกจากนี้ การก่อสร้างบ้านลอยน้ำในบริเวณที่พ้นจากทะเลอาณาเขตนั้น ไม่สามารถกระทำได้โดยชอบ เนื่องจากบริเวณที่พ้นทะเลอาณาเขตดังกล่าวยังเป็นเขตต่อเนื่องที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งอยู่ในอำนาจของรัฐชายฝั่ง และเจ้าหน้าที่สามารถทราบว่ามี การสร้างบ้านลอยน้ำได้โดยใช้เรือและอากาศยานในการสำรวจตรวจสอบเพื่อดำเนินคดี

ตามกฎหมายต่อไป สำหรับในส่วนของการสร้างแบบจำลองทางกายภาพ (Physical model) นั้น แม้จะมีราคาแพง แต่การก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ย่อมต้องการทราบความแม่นยำของผลกระทบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากเมื่อมีการก่อสร้างจริงไปแล้ว หากเกิดปัญหาภายหลัง จะแก้ไขได้ยากมาก จึงควรที่จะให้มีการสร้างแบบจำลองทางกายภาพร่วมกับการจัดทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

จำนวน ๑ เรื่อง

- รายงานสรุปผลการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี ๒๕๖๒ (ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘) (เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานสรุปผลการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี ๒๕๖๒ มีผู้แทนจากกรมบัญชีกลางเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายงานดังกล่าว โดยที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง กรมบัญชีกลาง (นางภัทรพร วรทรัพย์) เป็นผู้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุม

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ซึ่งประธานวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษารายงาน และคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเห็นชอบให้นำเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว โดยรองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง คนที่ห้า (นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ในปีบัญชี ๒๕๖๒ มีทุนหมุนเวียนทั้งสิ้น ๑๑๕ ทุน มีทุนหมุนเวียนที่เข้าสู่ระบบการประเมินผลการดำเนินงานของกรมบัญชีกลาง จำนวน ๙๗ ทุน ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๔๕ ทุน ต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน จำนวน ๔๔ ทุน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๘ ทุน นอกจากนี้ มีทุนหมุนเวียนที่ไม่เข้าสู่ระบบการประเมินผลการดำเนินงานของกรมบัญชีกลาง จำนวน ๑๘ ทุน สำหรับสถานะทางการเงินของทุนหมุนเวียนในภาพรวม ประจำปีบัญชี ๒๕๖๒ ทุนหมุนเวียนมีสินทรัพย์ จำนวน ๔.๓๕ ล้านล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นจากปีบัญชี ๒๕๖๑ จำนวน ๒.๒ แสนล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๒ มีหนี้สิน จำนวน ๑.๖๙ ล้านล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นจากปีบัญชี ๒๕๖๑ จำนวน ๕.๓ หมื่นล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๗ มีรายได้ จำนวน ๖.๓ แสนล้านบาทเศษ มีค่าใช้จ่าย จำนวน ๕.๒ แสนล้านบาทเศษ ส่งผลให้ทุนหมุนเวียนมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย จำนวน ๑.๑ แสนล้านบาทเศษ หรือเพิ่มขึ้นจากปีบัญชี ๒๕๖๑ จำนวน ๖๕๔ ล้านบาท ทั้งนี้ คณะกรรมการธิการได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะให้มีการติดตามและกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณของทุนหมุนเวียนที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ขอรับการสนับสนุน รวมทั้งควรติดตาม เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาทุนหมุนเวียนที่มีผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ อีกทั้งควรกำหนดกรอบมาตรฐานในการประเมินผล ทุนหมุนเวียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และควรปรับปรุงการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนที่มีคะแนน ผลการประเมินเฉลี่ยในภาพรวมต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน เฝ้าระวังทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นใหม่และ อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมให้เข้าสู่ระบบการประเมินผลการดำเนินงาน และควรรายงานผลการกำกับ ดูแลและการนำส่งทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

จากนั้น ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง กรมบัญชีกลาง (นางภัทรพร วรทรัพย์) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งทุนหมุนเวียนไว้ด้วยว่า ทุนหมุนเวียนที่จะมีการจัดตั้งขึ้นต้องไม่มีความซ้ำซ้อนกับทุนหมุนเวียน ที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งต้องไม่สร้างภาระด้านงบประมาณของประเทศ นอกจากนี้ ในปีบัญชี ๒๕๖๓ มีทุนหมุนเวียนที่มีผลการประเมินดีขึ้นจากปีบัญชี ๒๕๖๒ เช่น กองทุนพัฒนาผู้ประกอบการเทคโนโลยี และนวัตกรรม กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และมีทุนหมุนเวียนที่มีผลการประเมินลดลง จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เช่น กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งกรมบัญชีกลางจะได้นำเสนอ รายงานสรุปผลการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี ๒๕๖๓ ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ต่อไป สำหรับทุนหมุนเวียนที่มีผลการประเมินต่ำกว่า ๓ คะแนน ติดต่อกัน ๓ ปี นั้น คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนอาจจะพิจารณายุบเลิก ยุบรวมกับทุนหมุนเวียนอื่น หรือปรับปรุงเพื่อให้การ ดำเนินการของทุนหมุนเวียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งจะต้องมีการจัดทำแผนฟื้นฟู ทุนหมุนเวียนที่มีผลการประเมินต่ำกว่า ๓ คะแนน ติดต่อกัน ๓ ปี ด้วย ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางขอรับ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการในประเด็นต่าง ๆ ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

จำนวน ๒ เรื่อง

๖.๑ รายงานการเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานการเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของที่ประชุม วุฒิสภา มีผู้แทนจากกรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานบริหารหนี้ สาธารณะ และกรมธนารักษ์ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายงานดังกล่าว โดยที่ปรึกษาด้านพัฒนา ระบบบัญชี กรมบัญชีกลาง (นางอัญชลี ศรีอำไพ) เป็นผู้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุม

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ซึ่งประธานวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษารายงาน และคณะกรรมการวิสามัญ การพิจารณารายงานเห็นชอบให้เสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว โดยรองประธานคณะกรรมการ

การเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง คนที่ห้า (นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษา ต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลมีรายได้รวมทั้งสิ้นจำนวน ๒.๕๗ ล้านล้านบาทเศษ ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑.๑๒ แสนล้านบาทเศษ คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๘ เป็นผลมาจากการจัดเก็บรายได้ที่ลดลงของหน่วยจัดเก็บ ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร แต่การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นจากปีก่อน เนื่องจากมีการนำส่งรายได้ บางส่วนเหลือมปีมาจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ นอกจากนี้ รัฐบาลมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น จำนวน ๓.๕ ล้านล้านบาทเศษ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๔.๘ แสนล้านบาทเศษ คิดเป็น ร้อยละ ๑๕.๙๔ ประกอบด้วยรายการที่สำคัญ ได้แก่ รายจ่ายจากเงินงบประมาณของหน่วยงาน ค่าใช้จ่ายตามมาตรการของรัฐ ค่าใช้จ่ายอุดหนุนหน่วยงานภาครัฐ และค่าใช้จ่ายอื่น ทั้งนี้ คณะกรรมการการ ได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายงานการเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สรุปได้ดังนี้

๑. โดยที่มาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องรักษา วินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ฐานะทางการคลังของรัฐมีเสถียรภาพและมั่นคงอย่างยั่งยืน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ประกอบกับวุฒิสภาได้มีความเห็นและข้อสังเกต ในการพิจารณารายงานการเงินแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่า ควรมีการพิจารณาถึง แนวทางและวิธีการในการปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอรายงานการเงินแผ่นดินและรายงานผลการตรวจสอบ รายงานการเงินแผ่นดินของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถ สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการที่ผ่านมาว่า รัฐมีการดำเนินการที่เป็นการรักษาวินัยการเงินการคลัง ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดมากน้อยเพียงใดเพื่อให้ฐานะทางการคลังของรัฐมีเสถียรภาพและมั่นคง อย่างยั่งยืน รวมทั้งมีการดำเนินการตามนโยบายการคลัง การจัดหางบประมาณ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การบริหารการเงินการคลัง และการก่อหนี้ต้องมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ ตามหลักการ รักษาเสถียรภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนและหลักความเป็นธรรมในสังคม ตามความใน มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มากน้อยเพียงใด

๒. รายละเอียดในหมายเหตุประกอบงบแสดงรายงานการเงินแผ่นดินควรแสดง หรือระบุรายละเอียดเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของมูลค่าที่ดินที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีการประเมิน สินทรัพย์ใหม่ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงภาพรวมทรัพย์สินของรัฐบาลที่จะสะท้อนถึงรายได้ ของภาครัฐด้วย

๓. โดยที่การจัดทำรายงานการเงินแผ่นดินของภาครัฐตามกฎหมายเป็นการใช้ รูปแบบและศัพท์เฉพาะทางการบัญชี ดังนั้น ควรพิจารณาแนวทางการทำรายงานการเงินแผ่นดิน อีกฉบับหนึ่งในลักษณะของการสรุปสาระสำคัญที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อใช้สำหรับการประชาสัมพันธ์และ ให้ความรู้กับประชาชน ตลอดจนเป็นข้อมูลสื่อสารไปยังสาธารณชน ซึ่งกรณีดังกล่าวจะสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่มุ่งเน้นให้ภาครัฐมีการเผยแพร่ข้อมูลที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

๔. ควรพิจารณาแนวทางการจัดทำหมายเหตุที่ปรากฏในรายงานการเงินแผ่นดินที่มีความเชื่อมโยงกันให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนและสามารถเชื่อมโยงกันได้เพื่อความสะดวกในการศึกษาและทำความเข้าใจ โดยหมายเหตุควรมีลักษณะเป็นประเด็นที่สำคัญสามารถสะท้อนหรือครอบคลุมข้อมูลข้อเท็จจริงทั้งหมด ไม่เพียงเฉพาะการนำเสนอหมายเหตุด้านใดด้านหนึ่ง

จากนั้น ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบบัญชี กรมบัญชีกลาง (นางอัญชลี ศรีอำไพ) และผู้อำนวยการกองเทคโนโลยีการสำรวจและฐานข้อมูลที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ (นายศุภชัย ตั้งวัฒนาการ) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า กรมบัญชีกลางจะนำข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการไปปรับปรุงการเสนอรายงานการเงินแผ่นดินเพื่อให้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินการที่ผ่านมาว่ารัฐได้มีการดำเนินการที่เป็นการรักษาวินัยการเงินการคลังตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้อย่างไรบ้าง รวมทั้งจะได้ปรับปรุงการจัดทำหมายเหตุประกอบงบการเงินให้มีรายละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กรมธนารักษ์ได้มีการวางแผนการจัดการที่ราชพัสดุโดยได้มีการตรวจสอบผู้ที่ใช้หรือเช่าที่ราชพัสดุที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพื่อเรียกเก็บค่าเช่าให้ตรงกับข้อเท็จจริง และได้มีการเรียกเก็บค่าเช่าที่ราชพัสดุจากรัฐวิสาหกิจเรียบร้อยแล้วตามกฎหมาย จากเดิมรัฐวิสาหกิจไม่ได้ถูกเรียกเก็บรวมทั้งได้มีการพิจารณาปรับปรุงอัตราค่าเช่าให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ พิจารณานำที่ราชพัสดุกรณีโรงเรียนถูกยุบเลิกเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และจะได้เตรียมข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าที่ดินที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีการประเมินสินทรัพย์ใหม่ เพื่อนำเสนอในรายงานฉบับต่อไป

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

๖.๒ รายงานประจำปี ๒๕๖๓ ศาลรัฐธรรมนูญ (ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒)

ผลการพิจารณา

ในการพิจารณารายงานประจำปี ๒๕๖๓ ศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ ของที่ประชุมวุฒิสภา มีผู้แทนจากสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงรายงานดังกล่าว โดยเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (นายเชาวนะ ไตรมาศ) และคณะ เป็นผู้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุม

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งประธานวุฒิสภามอบหมายให้พิจารณาศึกษารายงาน และคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเห็นชอบให้เสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าว โดยที่ปรึกษาคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะใน ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประสิทธิภาพ โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นด้านการบริหารจัดการงบประมาณ

ตามที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมายเฉลี่ยที่กำหนด และมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีในหลายปีติดต่อกันนั้น แม้ว่าจะสามารถดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติงาน แต่ไม่เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีที่กำหนดไว้ ย่อมไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการด้านงบประมาณเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสที่ ๔ ได้ร้อยละ ๑๐๐ ดังนั้น จึงควรพิจารณาทบทวนแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานจริง ซึ่งในกรณีนี้ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือชี้แจงว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ปรากฏในรายงานประจำปียังไม่รวมรายการที่มีการก่อหนี้ผูกพัน ซึ่งผลการเบิกจ่ายจริงปรากฏตามรายงานของผู้สอบบัญชี ทั้งนี้ งบประมาณเหลือจ่ายที่ไม่ต้องส่งคืนคลังนั้น คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่า แม้ว่าปัจจุบันการเสนอขอจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อสำนักงานงบประมาณจะต้องแจ้งตัวเลขเงินสะสม แต่ควรปรากฏในรายงานประจำปีด้วย ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐต่อไป

๒. ประเด็นความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญและสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญขับเคลื่อนภารกิจด้วย “แผนปฏิบัติการ ๕ ปีของศาลรัฐธรรมนูญ (ระยะแรก ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)” แม้ว่าจะมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์หรือแผนชาติระดับต่าง ๆ (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการปฏิรูปประเทศ (๕ ปี) และร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)) ก็ตาม แต่พบว่ามีการเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศเฉพาะด้านกฎหมายเท่านั้น ยังไม่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านอื่นที่ได้กำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตาม เช่น ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น ดังนั้น แผนปฏิบัติการดังกล่าวจะต้องแสดงความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติตาม

๓. ประเด็นระบบการประเมินผลภาครัฐแบบบูรณาการ (Government Evaluation System: GES)

ด้านการจัดทำโครงการหรือกิจกรรม เป็นการนำเสนอรายงานที่ยังไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เป็นรายยุทธศาสตร์ ทำให้วิเคราะห์รายละเอียดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานในภาพรวมและผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามระบบการประเมินผลภาครัฐแบบบูรณาการ (Government Evaluation System: GES) ไม่ครบถ้วน จึงควรนำองค์ประกอบของ GES มาใช้เป็นแนวทางจัดทำรายงานได้แก่ (๑) การวิเคราะห์ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายระดับองค์กรเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนยุทธศาสตร์

ศาลรัฐธรรมนูญ (๒) การประเมินประสิทธิผลต่อค่าใช้จ่าย (๓) การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ (๔) การประเมินประสิทธิภาพที่แสดงให้เห็นถึงตัวชี้วัดเกี่ยวกับต้นทุนต่อหน่วย สัดส่วน ค่าใช้จ่าย ฯลฯ

๔. ประเด็นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านธรรมนูญศึกษา

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีสถาบันรัฐธรรมนูญศึกษาซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรทั้งภายในและภายนอกองค์กร อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการเผยแพร่คำวินิจฉัยกลางและคำวินิจฉัยส่วนตนแล้ว สถาบันรัฐธรรมนูญศึกษาควรเข้ามามีบทบาทให้ความรู้ โดยนำคำวินิจฉัยกลางและคำวินิจฉัยส่วนตนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ในเรื่องธรรมนูญศึกษาอันเป็นบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับศาลฎีกา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาตามเป้าหมายของศาลรัฐธรรมนูญที่มุ่งหวังให้ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการพิจารณาคดีสู่สากล อีกทั้งเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในสาระของรัฐธรรมนูญ รวมถึงสร้างแนวคิดที่จะทำให้ประชาชนได้เกิดการรับรู้รับทราบ และยอมรับตลอดจนเป็นการป้องกันปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นด้วย

ทั้งนี้ การดำเนินงานด้านการวิจัยที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญให้การสนับสนุน หากมีการแสดงถึงวิธีการดำเนินงานวิจัยที่มีความชัดเจนจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน รวมทั้งหากสามารถศึกษาเพิ่มเติม หรือสามารถเผยแพร่และสืบค้นได้โดยสะดวก จะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาธิปไตยของประเทศและความรู้ของประชาชนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งควรสนับสนุนงานวิจัยในสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนอกจากเรื่องกฎหมายด้วย

ประเด็นที่สอง การรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีต่อวุฒิสภาในปีถัดไป แบ่งเป็น ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. ประเด็นการแสดงผลการปรับปรุงการปฏิบัติงานตามข้อเสนอของวุฒิสภา

คณะกรรมการได้เคยตั้งข้อสังเกตต่อรายงานประจำปี ๒๕๖๒ ถึงความล่าช้าของการเสนอรายงานต่อสภา ดังนั้น รายงานประจำปีถัดไปจึงควรรายงานให้ทราบว่าสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือมีความคืบหน้าการดำเนินการในเรื่องใดที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในปีก่อนว่าเป็นอย่างไร เช่น การดำเนินงานตามข้อสังเกตเรื่อง งบประมาณด้านการดำเนินงาน งบด้านบุคลากร ผลการวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ ความคืบหน้าการลงนามบันทึกข้อตกลงการใช้พื้นที่ศูนย์ราชการ เป็นต้น

๒. ประเด็นการจัดทำบทสรุปผู้บริหาร

ควรเพิ่มบทสรุปผู้บริหารเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกของผู้อ่านและผู้เกี่ยวข้องในการทำความเข้าใจ รับรู้ รับทราบ และสามารถเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจในการพัฒนาองค์กรได้ง่ายขึ้น

๓. ประเด็นการแปลภาษาและการใช้อักษรย่อ

เนื่องจากรายงานประจำปีของศาลรัฐธรรมนูญมีความสำคัญ สะท้อนคุณภาพขององค์กร และความสมบูรณ์ของรายงาน ดังนั้น กรณีมีภาษาอังกฤษกำกับควรมีการตรวจสอบการแปลภาษา และควรมีการใช้คำเต็มก่อนการใช้อักษรย่อในภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านทราบความหมายที่ถูกต้องหรือมีความละเอียดมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่สาม ข้อสังเกตจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินต่อรายงานการเงินประจำปี ๒๕๖๓ ของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ได้ผ่านการรับรองรายงานแล้ว

การรายงานผลการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญควรต้องถือว่าเป็นบทสำคัญที่จะต้องรายงาน ซึ่งควรมีการสรุปสาระสำคัญและมีการวิเคราะห์ให้เห็นจุดแข็งจุดด้อยและข้อที่ต้องปรับปรุงแก้ไขด้านการเงินและบัญชี รวมทั้งชี้แจงหมายเหตุงบการเงินว่ามีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขอย่างไร หรือไม่ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีสามารถเข้าใจได้ง่ายและสามารถให้ข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชีของสำนักงานได้ มากกว่าที่จะแสดงให้เห็นเฉพาะรายงานการตรวจสอบซึ่งเป็นรายงานตามมาตรฐานการตรวจบัญชีของผู้สอบบัญชีวิชาชีพเท่านั้น

จากนั้น เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (นายเชาวนะ ไตรมาศ) ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า

๑. ประเด็นเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมายเฉลี่ยที่กำหนดนั้น ในบางกรณีมีข้อจำกัดในเรื่องเหตุผลและความจำเป็นบางประการตามสถานการณ์ รวมทั้งข้อจำกัดของปัจจัยในการดำเนินงานทั้งข้อจำกัดภายในและภายนอก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตามสภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามในอนาคตจะพยายามเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดต่อไป

๒. ประเด็นเรื่องความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศเนื่องจากภารกิจของศาลรัฐธรรมนูญมีหลายประการโดยเฉพาะภารกิจเฉพาะด้านตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ประกอบกับภารกิจของศาลรัฐธรรมนูญโดยภาพรวม ยังมีความไม่ครอบคลุมยุทธศาสตร์ชาติในด้านอื่น ๆ เท่าที่ควร รวมทั้งยังมีข้อจำกัดในด้านบุคลากรและเครื่องมือต่าง ๆ ด้วย ซึ่งสำนักงานฯ จะดำเนินการแก้ไขต่อไปในอนาคต นอกจากนี้สำนักงานฯ จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศให้มากยิ่งขึ้น

๓. ประเด็นเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการในรูปแบบของการจ้างที่ปรึกษาดำเนินการ ซึ่งผลการดำเนินการจะปรากฏในรายงานประจำปีที่จะเสนอต่อวุฒิสภาในปีถัดไป

๔. ประเด็นเรื่องการประเมินประสิทธิภาพที่แสดงให้เห็นถึงตัวชี้วัดเกี่ยวกับต้นทุนต่อหน่วยและสัดส่วนค่าใช้จ่าย มีข้อจำกัดในการประเมินด้านคุณภาพเพราะคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันทุกองค์กร

นอกจากนี้ สำนักงานฯ จะไปดำเนินการพัฒนาโดยนำคำวินิจฉัยกลางและคำวินิจฉัยส่วนตนมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ในเรื่องธรรมนูญศึกษาอันเป็นบรรทัดฐานและแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับศาลฎีกา ต่อไป อีกทั้งเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อมั่นในสาระของรัฐธรรมนูญและสำนักงานฯ จะดำเนินการเพื่อพัฒนางานด้านการวิจัยอื่นต่อไปอีกด้วย

ที่ประชุมพิจารณารับทราบ

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้ส่งเลื่อนระเบียบวาระที่ ๖.๓ รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี ๒๕๖๓ (ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐) ไปพิจารณาในคราวถัดไป แล้วกล่าวปิดประชุม

เลิกประชุม เวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

